

॥ खंड ०२ ॥
 ॥ ओवी नं. ७३ ॥
 ॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥
 ॥ अजाताची ओवी ॥

- ॥ नाही मज, गुरु व्यान । याहीच्यां मौसाला हिरं ।
 अजात या अहिनाला । डाग, नाही जरा भर ॥ ८१ ॥
- ॥ अजांताची, पुरवा पृथ्वा । अहिनाची खाणं ।
 आधी माया शक्ति झाली । या, अहिना पासुनं
 बम्बा विष्णु शंकर झाले । या, अहिना पासुनं ॥
- ॥ अजांताची, पुरवा पृथ्वा । अहिनाची खाण ।
 आकाश-धरणी, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ।
 चंद्र-सुर्य दोन्ही कार । निभवले याहीनं ॥
- ॥ अजांताची, पुरवा पृथ्वा । अहिनाची खाण ।
 पाणी-पोहन, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ।
 अन्न-अर्ण, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ॥
- ॥ अजांताची, पुरवा पृथ्वा । अहिनाची खाण ।
 छत्तीस कार, खाणे कार । निभवले याहीनं ॥ ०७ ॥
- ॥ अजांताची, पुरवा पृथ्वा । अहिनाची खाण ।
 नउ खंडाचे, नउही कार । निभवले याहीनं ॥
- ॥ नउ खंडाचे, नउही कार । निभवत आला ।
 चौ-यांशीची बिंगार नाही । चुकली जोश्याला/कोणाला ॥
- ॥ आलेसं जोगी, बसले रोगी । संसार खोयला/गमावला ।
 पृथ्वीचा, कार याहीच्या । हाती नाही आला ।
 चतुर्पंतीचा, कार याहीच्या । हाती नाही आला ॥
- ॥ अहिनां मागुन, आले जोगी । त्याला यवगी म्हणविता ।
 मौसं कार, या अहिनाशी । जरा नाही बट्टा ।
 मौक्षं कार, या अहिनाला । तुम्हास का बट्टा ? ॥ ०९ ॥
 ॥ ०२ ॥
- ॥ ऋषि-मुनी, योगी-जोगी । मुळ यवगाचे होय कोण ?
 सिद्धाई वाचा, गर्जे शकुन । याहीचं/अहिनाचं तिरभवनं ॥ १० ॥
- ॥ तिरं भवनाचा, मालक आहे । अहिन अजात ।
 जाती-जातीला, दुसरे नेमाल तर । बहु होईन घात ॥
- ॥ अवघ्यां जाती, एकच आहे । अहिन अजात ।
 अठरा जाती, फुकट सोवळे । काहो चोखतं ? ॥
- ॥ चोखं-चोख, अमृत पान । मौसाची मुसं ।
 या अहीनाला, काहो विटले । कशी तुमची रीतं ॥ १३ ॥
- ॥ चोखं-चोख, अमृत पान । मौक्ष्यांची मुसं ।
 अहीन नामाचा, हिरं जिव्हाळा । तो आहे कोठ ?
- ॥ कोटं-कोट, रक्त-मासाची । अहीनं आहे एक ।
 येण्या-जाण्याची, एकच वाट । कुठ नाही खोटं ॥

॥ अजांताचा, अहिन जुम्मा । हा आहे थोर ।
 कृष्ण-मुनी, गुरु-पुत्र । बहु राहले दुरं ॥ १६ ॥

॥ दुर दुर रे, दुरं मुद्दला । अहिन नाही तुया जुम्यात
 अहिन नाही तुया हुकमात ।
 सहा दर्शन, जोग मोडन । मगतुम्ही, राहालं कोणात? ॥१७॥

॥ ०३ ॥

॥ अजाताला, पर लावता । पर जाती झाले ।
 परात योगी, पलटुन/परकुन आले । पहा हिशोबाले ॥

॥ बम्हा विष्णु, शंकर चैत्यन्यानं । बाजार भरवला ।
 अवतार निर्गुण, निर्विकारानं । बहु गोळ गिळ्ला ॥

॥ अवतारांनं, गोळ गिळ्ला । याही हिशोबात ।
 अहिन नामाचा, हिरं जिव्हाळा । ठेवला जागरूंत ॥

॥ अहीन राजा, चौथ्या खुम्मी । करन निसपुस ।
 तिरकुटाचा/चैत्यन्याचा, बाजार भरला । बहु झाला नाश ॥२१॥

॥ तिरकुटाचा/चैत्यन्याचा, हिशोब/बाजार नाही । झाला अजुनं ।
 चौथ्या खुम्मी, भैस राजा । हिशोब घेईनं ॥ २२ ॥

भजने :-

॥ अहिन अनामत खरा/खासा । निसपुस करन, तीन यवगाचा झाडा ॥

॥ धनी घेईन यवगाचा । हिशोब घेईन, लहान्या-मोठयाचा ॥

॥ अशी तुया हिशोबाची गाही । महाराजा महीमा आहे गा तुही ॥

॥ महीमा आहे गा तुयी । आता आहे या तिरलोकी गाही ॥

॥ तिरलोकयाचा होय दाता । संभाळ करा महाराजा अवधुता ॥

गजरे :-

॥ एक निष्ठ होता प्रल्हाद । कळेना अर्णी । कळेना पाणी...।
 जहराचं केलं अमृत । नामाची लावली धुनी ॥

॥ काम धेनु गाय जागृत । अहीनाच्या इथं । भावीकाघरी आली... ।
 पाजे अमृत पान्हा । धन्य माय माउली ॥

:- निरसनसह शब्दार्थ :-

अहिन :- “ज्याच्या शिवाय आपला राज्य कारभारच चालु शकत नाही, काहीच करु शकत नाही, असा जो तो अडळ अगोदरचा असलेला पिंडीतील आत्मा । तर बम्हाडी आध्यात्मीक व इतर सर्व विश्वातील निराकार निशःकलंकी परमात्मा”

अहिन शब्दाचे उद्दारण :- पुरातन व अलीकडच्या जुन्या काळी प्रजेकडुन कर वसुल करण्याच्या काही वेगवेगळ्या पद्धती होत्या. परंतु प्रतेक कर वसुलीच्या पद्धती मध्ये सर्वात प्रथम अहीन-सारा, अधीक त्यानंतर शेत-सारा, घर-सारा इत्यादी सारा-कर मिळवुन, राजा प्रजेकडुन कर वसुली करत असे. परंतु एखादया वर्षी भयंकर दुष्काळ पडला तर, त्या दुष्काळी परीस्थीतीत शेतसारा, घरसारा इत्यादी सारा-कर राजा माफ करत होता, परंतु अहिन-सारा म्हणजे -‘ज्या सारा वाचुन तो राजा राज्यकारभारच चालु शकत नाही’ असा अहिन-सारा वसुलच करत होता. हा अहिन सारा त्याच्यांकरीता अत्यंत महत्वाचा सर्वप्रथम अगोदरचा होता. या अहिनावाचुन तो राजा राज्यकारभारच चालवु शकत नव्हता.

या वर्णन आपणा ध्यानात येईल की : अहिन म्हणजे अगोदरचा सर्वप्रथम एकला, ज्याच्या सत्तेवाचुन काहीच करता येत नाही असा अत्यंत महत्वाचा... / असा अर्थ समोर येतो.

या विश्वाचा राज्यकारभार एकल्या परमात्मा शिवाय चालुच शकत नाही तसेच देहीचा राज्यकारभार आत्मा शिवाय चालुच शकत नाही. परमात्मा व त्याचा तेजोगुणी अंश आत्मा यांच्या सत्तेशिवाय पिंडी या वम्हांडीचा राज्यकारभार चालु शकत नाही. त्यांच्या सत्तेवाचुन काहीच करता येत नाही. म्हणुनच इथे परमात्मा व त्याचा तेजोगुणी अंश असलेल्या आत्मा यां दोघांनाही अहीन असे म्हटल्या गेलेले आहे ।

अजात :- ज्याला जन्मच नाही त्याला जात कुठुन चिकटणार ? परमात्मा हा अजन्मा असल्यामुळे त्याला कोणती जात चिकटणार ? म्हणुनच परमात्मा व त्याचा तेजोगुणी अंश आत्मा । हा कोणत्याही जातीचा नसुन तो जात नसलेला अजात आहे. म्हणुनच इथे निराकार निराधार निशःकलंकी परमात्मा व त्याचा तेजोगुणी अंश असलेल्या आत्मा या दोघाला अजात असेही म्हटल्या गेले आहे.

पुरवा/पुर्वा :- संपुर्ण पुरवठा, रसद पुरवणे स्त्रोत,, झारा. | **पुर्ण** :- संपुर्ण अवघच भजन उदाहरण. :- ॥ अंवर पदाची वासना । पुरवा पुरवा श्रीकृष्ण देवा ॥

मौसं कार :- चारही देहाच्या चारही वाचेतुन निघालेला मोक्ष देणा-या हरीनामाचा कार.

मौसाची मुसं:- ज्या रक्त-मासाच्या देहरूपी गोळ्यातुन फक्त हरीनाम-अमृताचा निरंतर पाझार चारही वाचेतुन होत राहते ती मौसाची मुसं. ।

हिरं :- हिं-याप्रमाणे चकाकी, कांती असलेला, अंधारातही प्रकाश देणारा कृष्ण आत्मा ।

हरीनामाचा हिरं जिव्हाळा :- हिं-याप्रमाणे सतत, निरंतर लखलखणारा जिव्हाळा

मुद्दला :- ना पाप - ना पुण्य । ना नफा - ना तोटा । ना संसार - ना वाईचे सुखः - ना लेकरू । ईत्यादीत वावरणा-याला 'मुद्दला' असे संबोधल्या गेलेले आहे ।

खोयला :- गमावला - हिंदीत खोणे तर मराठीत गमावणे, मिळवले नाही.

चोखत :- व्रंथ-पुराणातुन वाचुन, अनुभवाविना चोखुन चोखुन कोरडे वोलत राहने..

बद्टा :- डाग, कलंक । **जुम्मा** :- ठेका,

जाती-पाती :- अठरा पगड जाती ।

जाती-न्याती :- अठरा पगड जातीतले अनेक नाते संबंध ।

पर :- मायेच्या कल्पनेचे वेगवेगळे वहु पंख लावुन अनेक झालेले पंख

तसनस :- नासधुस, विखरून नाश पावणे, अंत होणे,

निरसन पुढील पानावर...

॥ निरसनसह अजाताची ओवी ॥

॥ नाही मज, गुरु व्यान । याहीच्यां मौसाला हिरं ।

अजात या अहिनाला डाग । नाही जरा भर ॥ ८२ ॥ ०९ ॥

नाही मज गुरुव्यान :-

आम्हा जवळ कोण्या हाडा-मासाच्या प्राण्याचे गुरुव्यान नाही. कारण आम्ही कोणत्याही हाडा-मासांच्या प्राण्याला गुरु केला नाही. तसेच गुरु दक्षिणा घेवुन कान फुकणा-या गुरु जवळवे झान आम्हा जवळ नाही. गुरु दक्षिणा घेवुन कान फुकणा-याला आम्ही गुरु केलेला नाही याचे कारण की, जो गुरु आपल्या शिष्याकडुन गुरु दक्षिणा घेवुन मान सन्मान सेवा ची अभिलाषा बाळगात, त्याच्या कडुन भिक्षा घेत राहतो, तो आम्हास काय देणार ? ज्याचा स्वभावातच घेणे आहे, त्याच्याकडुन देणं मिळण्याची अपेक्षा कशी बाळगावी ? जे स्वतःच मान सन्मान गुरु दक्षिणा... ईत्यादी चे भक्ष्य/भिक्षा मागतात ते दुस-यास काय देणार ?

असा मानसन्मान दक्षिणा सेवा घेण्याची अभिलाषा बाळगाणारा गुरु शेवटी त्याच्या शिष्याला सुध्दा मान सन्मान दक्षिणा सेवा घेण्याची अभिलाषाच देणार हे निश्चित आहे. जैसा गुरु वैसा शिष्य या दोघांची ही अभिलाषा अंती अहंकारात परावर्तित होवुन, त्यांच्या पतनास कारणीभुत होणार हेही निश्चित आहे. कारण की, अहंकार हा परमात्म्याचा हाडवैरी आहे. निथे अहंकार तिथे तो परमात्मा राहत नाही. त्यामुळे हे अहंकारी त्या परमात्मा पासुन बहु राहले आहेत दुर ।

असे परमात्मापासुन बहु दुर गोलेले, अहंकारी निंदकर्म करत असलेले, सारासार विचारांची जाणीव नष्ट झालेले, व्यक्तीगत वैयक्तीक महत्वाकांक्षा बाळगाणारे, धन कामीना कडे पाहणारे गुरु आम्हास त्याज्य आहे. उदाहरणार्थ जसे आर्थिक मदत व स्वतःच्या वैयक्तीक वचनपुर्ति साठी अनुकमे द्रोणाचार्य व भिष्म या दोघांनी दुर्योधनाची वाजु घेवुन अधर्माचा साथ केला. आणी आपली आदरनियता या आधात्मीक विश्वात गमावली आहे । ते या आध्यात्मीक विश्वात त्याज्यच राहीलेले आहेत. कारण की, अश्याप्रकारे स्वतःच्या प्रतिष्ठेकरीता, स्वतःच्या नामकिर्तिकरीता अथवा स्वतःच्या वैयक्तीक प्रतिष्ठा महत्वांकांक्षा व व्यक्तीमहत्व वाठवण्याकरीता, स्वधर्म सोडुन पर्खर्म अथवा अधर्माचा संगत करणारे गुरु भयावह आहे. असे आधात्मीक विश्वाचे जाणते जाणतात म्हणुनच अश्याची संगत नको रे वाप्पा ।

आम्हाला संगत हवी आहे परमात्म्याची । सत्पुरुषाची । कृष्ण धन्याची.. म्हणुनच आम्ही या चतुर्पंती कृष्ण अवधुत धन्यालाचा आपला गुरु केलेला असुन, गायन करत आहो की :

॥ सद्गुरुच्चा अलक्ष्य पंथ । तो वग्हरुप/तो आदीरुप ।

तुया चरणाचा धरला धावा । मांडला जप ॥

॥ तुच माझा गुरु । तुच माझा पिता ।

अवघ साहयं झालं । तुम्हा घाता ॥

॥ तुच माझा गुरु । तुच माझी माता ।

तुच माझा कर्ता-करविता । बुधिद्वा घाता ॥..

..असे म्हणत आम्ही या धन्यालाचा आमचा गुरु व सर्वकाही मानतो. आणी ज्याचे कोणी नाही गुरु त्याचा तो धनी गुरु बनुन त्याला अनुभवजन्य व्यान देत त्याला सदा कोण्या ना कोण्याप्रकारे कोणाही व्वारे आपले कळसुत्रे हालवुन साहयं करत राहतो. ऐसा आमचा हा चौथा धनी गुरु ।

॥ गुरु पदी तिरथा तिरथा । हा चौथा आहे लभेद भेदा ॥

म्हणुनच कोणी एक, गुरु-चेला सिध्द-साधक । येईना आम्हा मनी । आम्ही एकच जाणतो राया । आदीमुनी धनी । कारण की, आमच्या जन्माच्या वेळी या आदीमुनी धन्यानेच, या देहीचे काम सिध्द केले. दैव प्राप्त अरजंलं ।.. असे पाळण्याचे चरणे सांगी करते की :

.....पाचही अक्षर कारण । सिध्द केले काम ।
तेव्हा सिध्दाचा । जीव झाला । तारु केलं जीवाला ।
तेव्हाच सिदाई । प्रकटली । तोच गुरु केला ।
माझा गुरु तो । आदीमुनी । पुरवे अमृत वाणी ।
अंम्बर केलीशी । नरदेही । यानं वसवलं एका ठायी ।
आता लागलो तुया चरणा....
ओळखा तुम्ही । माझा गुरुदेव हा आदीमुनी... ।

जेव्हा हा सर्वगुण सर्वसिद्धियां संपन्न सिध्द आत्मा म्हणजेच सिध्द प्रकृतिमायेच्या योनीमध्ये प्रवेश करून प्रवेशी/परवेशी झाला, तेव्हा तो प्रकृतिमायेच्या तिरगुणांच्या बंधनात अडकून, त्याच्यावर मायेचा फास पडून, त्याच्यावर एकावर एक असे चार न चार घडी ऐसा चार देही चे कोट चढून तो सिध्द जिवात्मा झाला. ऐसा जेव्हा सिध्दाचा जीव झाला, तेव्हा तारु केलं या जीवाला त्या परमात्मा आदीमुनी आदीपुरुषाने । आदीपुरुष अवतार आदीमुनी हा सिदाईचा देव तेथे प्रकटला । आणी तेव्हाच त्याची सिदाई या देहीत प्रकटली । आणी या सिदाईच्या देवालाच आम्ही गुरु केला ।

या देवाने शुद्ध रस्ता दाखवून, सिदाईने सरळ साध्या मार्गाने सोस न भुलता सच्चेपणाने जीवन जगण्याची सांगी करून, या निर्गुण धनी गुरु ने ओहंम्-सोहंम् मंत्र कानी फुळकला । ऐश्या रितीने या निर्गुण निर्विकार आदीपुरुष अवतार आदीमुनी धन्याने उपजीता जन्मताच हो फुळकले हो कान । म्हणुनच आता दुस-या कोण्या ऐ-या-गौ-या गुरुला मान कोण्या परी देवु ? या ऐ-या-गौ-या गुरुची महीमा वाढवु कैशी ?

॥ उपजीता जन्मीता । फुळकलेसे कान ।

आता गुरुला मान । कोण्या परी ?

आता हाडामासाच्या गुरु या चेळ्याची महीमा वाठवु कैशी ?...

॥ गुरु या चेळ्याची । महिमा वाढवता कैशी ?

मन ठिकाणी नाही वसवलं । कोण्या या गुरुने ॥

॥ मन ठिकाणी आता वसवलं । पहा या धन्यानं, पहा या आदीमुनीनं..

वहूत नफा घडला । आता याहीच्या संगतीनं ॥

माझा गुरुदेव आदीमुनी धन्याचा पुर्ण अवतार असलेला कृष्णा । हा पुनः पुनः आपणहून या देहघरा येवुन, याने आम्हा हाती धरून ठेवले आहे. यानेच या देही येवुन, दवंडीच्या प्रमाणे या चतुर्पंतीची वाणी ची सांगी सांगुन, आम्हास चतुर्पंती व्यानसंपन्न केलेले आहे. हा कृष्णाच चतुराई करत, सदा सर्वकाही साहयं करत.. उभा आहे आम्हा जवळी ।

॥ हा चतुर आहे उभा । याहीच्या मौसाला हिरं ।

तिरुणांच झानासह त्याहीचे शुन्य, तो उडवन सारं ॥

याहीच्या मौसाला हीरं :-

हि-याचा प्रकाश जसा निश्कलंकी असतो, तसाच निश्कलंकी प्रकाश देणारी ही वाणी कृष्णाच्या चारही वाचेतुन निघालेली आहे. रोम-रोम निश्कलंकी असलेल्या या कृष्णाने आपल्या चारही वाचेतुन ही निश्कलंकी मौस वाणी ची सांगी केलेली आहे. याहीच्या या मौसाला/चतुर्पंती हरीनामाला हीरं आहे.

हि-याप्रमाणे निश्कलंकी चकाकी असलेली ही मौसं वाणी निष्कलंकी प्रकाश देत आम्हा सर्वांची बुद्धिं प्रकाशमान करत आहे. करत राहणार आहे. या चारही वाणीतुन निघुन चारही खाणीत गुंजलेल्या, या चौरंगी चतुर्पंती मौस वाणी च्या प्रकाशाव्दारेच, या तिरगुणांच्या पलीकडे असलेले नाम व व्यान आम्हा जनांस आलेले आहे. येत राहणार आहे. म्हणुनच आम्ही सर्व जन गजर करून म्हणतो की :

॥ या तिरगुणांच्या पलीकडे । ठावुक नव्हतं नाम/नाव ।
त्वा पढवले गोपाळ । अवधुत राव ॥

या कृष्ण महाराज धनी अवधुताने चौरंगी वोलनं करत या तिरगुणांच्या पलीकडे पाहण्याची दृष्टी आम्हास देत, या तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेल्या चतुर्पंतीचे व्यान व नाम आम्हास देवुन, या चतुर्पंती पंथाच्या भुम्मेवर हे गोपाळ शिकविले आहेत. हा शिकविता धनी आम्हास अनुभव देत, अनुभवजन्य व्यानाच्या गाठोडया भरून देत उभा आहे. अनुभवसंपन्न प्रत्यक्ष व्यान आम्हास देत आम्हाला शिकवत आम्हा जवळ उभा आहे. सर्वकाही साहयं करत आहे. जे व्यान आम्हास पाहीजे त्याचे चितंन सात दिवस क्लेल्यावर, ते व्यान आपरुप आम्हास प्राप्त करून देत आहे. त्याच मुळे व्यानाकरीता आम्ही नाही केला हो गुरु कोण्या ऐ-या-ठै-याला । नाही मज गुरु व्यान या हाडामासाच्या दक्षिणा घेणा-या ऐ-या-ठै-या गुरु जवळचे । हे काही आमचे व्यान वोलत आहे ते सर्व व्यान या माझा गुरुदेव आदीमुनी कृष्ण धन्याचे आहे. याचीच गाही ओवी चरणे देत उभे आहे.

॥ साळु जरी वोले । वोले मंजुळ वाणी ।
शिकविता धनी । जवळी उभा ॥ हो राया । कृष्णराजा हो राया....
॥ हंकाराची ही वाचा । हा अहीनं भला ।
बट्टा नाही याला । रत्ती भर हो ॥

जोकोणी या पङ्गिभेद्वारे म्हणजेच साळुळव्दारे या चतुर्पंतीच्या मंजुळ वाणीचे वोलने करत आहे, त्याच्या त्या मंजुळ वाणीचा शिकविता धनी हा कृष्णाच आहे हे निश्चित जाण । तोच त्याच्या जवळी उभा राहून ही रत्तीभर/राई ईतका बट्टा नसलेली ही निश्कलंकी हंकाराची वाचा वदवुन घेत आहे. अजात अश्या कृष्णाच्या या अहीनाला/आत्म्याला डाग नाही आहे जराभर म्हणुनच रत्तीभर बट्टा नसलेली ही चतुर्पंतीची वारही वाचेतुन निघालेली मौसवाणी त्यांच्या मुखातुन निघालेली आहे ।

अजात या अहीनाला, डाग नाही जराभर ।

ज्याला जन्मच नाही त्याला जात कुठुन चिकटणार ? असा जन्म-मरण नसलेला एकच परमात्मा आणी त्याच्या तेजोगुणी अंश असलेला आत्मा आहे. परमात्मा आत्मा हे अजात आहे म्हणुनच यानां जात कुठुन चिकटणार ? कोण्या जातीचा त्याला तुम्ही म्हणणार आता ? आणी त्या परमात्म्याचा पुर्ण अवतार असलेला हा कृष्ण सुध्दा अजात आहे. त्याला सुध्दा जन्म-मरण नाही तो तर तुम्हा आम्हाकरीता यवगान यवगात प्रकटच झाला आहे. त्याने कोण्या गर्भातुन जन्म घेतलेला नाही आहे. तो यवगान यवगात मायेच्या योनीतुन जन्मला नसुन यवगान यवगात गायपाचा खेळ करत प्रकट-गुप्त प्रकट-गुप्त होत पुनःपुनः प्रकट-गुप्त होत या कलीच्या संधिपर्यंत येवुन इधे प्रकट झाला आहे. मग त्याला जात कुठुन चिकटणार ? तो अजन्मा जाती धर्मापासुन निश्कलंकी असुन कित्येक जाती-धर्मात यवगान यवगात प्रकट झालेला राहू शकतो. त्याच्या यवगान यवगातल्या जाती धर्म पंथ तुम्ही सांगु शकता काय ? तो या सर्वापासुन निश्कलंकी असुन अजात आहे हे जाणा हो तुम्ही ।

हा अजाता वाचुन पिंडी या बम्हांडीचा राज्यकारभार चालु शक्त नसल्यामुळे तोच अहीन आहे. हा अहीनच तर त्रिदेवांच्या आत्म्यासह सर्वत्राचा आत्मा आहे. तोच तर परमात्मा आहे. या पिंडी या बम्हांडाचा तोच आत्मा असुन त्याचा चालक मालक आहे. कलसुत्रांचा मालक आहे. तोच तर मायेचा श्रीपती आहे.. आमचा धनी गुरु सह सर्वकाही आहे.. अधिक व्यानासाठी कृष्णांमृत वाचा.

या अजातानेच आम्हास सर्व पुरवले आहे. आमच्या मनमती बुद्धिदत चतुर्पंती व्यानाचा प्रकाश पाडुन आम्हा जनास या अहीनाघरचे व्यान पुरवलेले आहे. पुरवत आहे. हा अजात अहीनच सर्वत्र साहयं करत सर्व वाजुने सर्वत्र चतुर्पंती अहीन अजाताचा पुरवा म्हणजेच पुरवठा पुर्ण करत आहे. आधी या अजाताने पुर्ण पुरवा करत दोन-दोन चे कार निभावले आहे. आता तो या चतुर्पंती चा पुर्ण साहयं पुरवठा करत आहे. पुढे तो असाच पुर्ण पुरवा करत राहत अवतार घेणार आहे. अशी सांगी आम्हास लाभलेली आहे.

या अजाताचा पुर्ण पुरवा/पुरवठा च आम्हास अहीनाघरचे व्यानांची सांगी करत आहे की :

॥ अजांताची, पुरवा पृथ्वा । अहिनाची खाणं ।
बम्हा विष्णु शंकर चैत्यन्या । अहिना पासुनं ॥

॥ अजांताची, पुर्वा पृथ्वा । अहिनाची खाणं ।
आकाश-धरणी, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ।

चंद्र-सुर्य दोन्ही कार । निभवले याहीनं ॥

॥ अजांताची, पुर्वा पृथ्वा । अहिनाची खाणं ।
पाणी-पोहन, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ।

अन्न-अर्ण, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ॥

॥ अजांताची, पुर्वा पृथ्वा । अहिनाची खाणं ।
छत्तीस कार, खाणे कार । निभवले याहीनं ॥ ०७ ॥

॥ अजांताची, पुर्वा पृथ्वा । अहिनाची खाणं ।
नउ खंडाचे, नउही कार । निभवले याहीनं ॥

अजांताची, पुरवा पृथ्वा । अहिनाची खाणं :-

अजात परमात्म्याच्या ‘मो-ह सृष्टी रंचावी’ या ईच्छापुर्ति करीता त्याच्या आंगचे तेजोगुणी अहीन आत्मे यांनी, प्रकृतिमायेच्या योनीमध्ये उडी घेवुन ते प्रकृतित प्रवेशी झालेत. अजात परमात्मा हा अहीन असल्यामुळे त्याच्या अंगांचे आत्मगडी हे सुध्दा प्रकृतिमध्ये अहीन झालेत. या अहिना व्वारे प्रकृतिचा राज्यकारभार चालु लागलात. प्रकृतिमध्ये अजात अहिन परमात्म्या आंगचे अजात अहिनाच्या चैतन्याचा पुरवा व्वारे चौखाणी निर्माण होवु लागल्यात. या चौखाणीला अजात अहिनाचा चैतन्य प्रकाशाचा पुरवा होत या वाढु लागल्यात. अहिना च्या चैतन्य प्रकाशाने निर्माण झालेल्या प्राण व्वारेच सर्वत्र सजिव उत्पन्न होवुन वाढु लागलेत. सर्व सजिवांना या अहिन खाणीचा पुरवा आहे.

- बम्हा विष्णु शंकर चैत्यन्या । अहिना पासुनं ॥

या निराकार निराधार अजात आदीपुरुष धन्याच्या आंगचे तेजोगुणां पासुन आत्मगडी प्रकृति योनीत आलेत. तर अजाताच्या ईच्छापासुन शक्ती उभी झाली. खंड०९/०९/गण०९ यामधुन अधीक व्यान घ्यावे. शक्तीला अजात आदीमुनीने दिलेल्या चैतन्य पुरवा व्वारे तिन देव तिच्या पुढयात उभे करून दिलेत. खंड०९/०२/ओवी०९ शवित्रची ओवी यातुन अधिक व्यान घ्यावे. या आदीमाया सह

तिन देवांने देवांगण निर्माण केलेत. या देवांनी कृत्ये केलेत म्हणुन कृतायवग निर्माण झाले. कृता यवगापासुन यवगाची चौकडी तयार झालीत...असो.:

अजात धनी चा चैतन्य पुरवठा/पुरवा व ईच्छाशक्ती व्वारे सर्व काही निर्माण झालेले आहेत. या अजात धनी च्या पुरवा व्वारेच :

- **आकाश-धरणी, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ।**

अजात धनीच्या पुरवठा व्वारे आकाश-धरणी ही जोडी निर्माण झाली. देवान धरणी बनवली. नजर वधर वरच्या वर उदर्द नेली. आणी उदर्द नजरे वर अम्वर उदर्द स्वर्ग बनवला. ऐशी अजाताने आकाश-धरणी जोडी उत्पन्न केली. यांना आपला पुरवा दिला. या अजाता च्या पुरवा मुळेच धरणी ही सुक्ष्मजीव, स्थुलजडांना आधार होवुन कारण महाकारण होवु लागली. प्रकृतिमायेस आधार झाली. धरणीवर देही जन्मा घेवु लागल्यात. पृथ्वी मुळे सृष्टिरुचनेचा खेळ होवु लागला. पंचतत्वे हे स्थुल देहीस कारण होवुन स्थुल देही तयार झाली. या स्थुल देहीस उभे करण्यास प्राण हा कारण होवुन ही स्थुल देही उभी झाली. आणी या प्राणाच्या उत्पत्तीचे कारण हा आत्मा आणी या आत्म्याचे महाकारण परमात्मा झाला. आत्मा परमात्मा याच्या पासुन प्राण उत्पन्न झाला. परमात्माच्या छायेव्वारे या सृष्टीत प्राण संचरला तर आत्म्याच्या छायेव्वारे या देहीत प्राण खेळु लागला. आत्म्यापासुन निर्मित मनाव्वारे प्राण हा शरीरात संचारला. जिकडे मन धावु लागले तिकडे प्राण धावु लागला. त्यामुळे मनाची वासना विकार प्राणात शिरून प्राण मग वासनामय होतो. मनातील ईच्छा चे वासनेत रुपांतर होवुन कारण देहास अधिष्ठान तयार होते. अश्याप्रकारे या अजात परमात्माच्या महाकारणानेच हे सर्व आकाशातुन या धरणीवर अवतरलेत. या सर्वांना पृथ्वीचा आश्रय/आधार असुन ते सर्व या पृथ्वीवरच नांदतात.खेळतात.

तर आकाश हा धरणीतील पोकळी मध्ये शिरला. आणी धरणीच्या पोकळी सह सर्वत्र धरणीला कवटाळुन सर्वव्यापक होवुन सर्वत्राचा पिता बनला आहे. कारण सर्वप्रथम निरशुन्य गगणा व्याले । हे गगण व्याले वायव । वायव व्याले तेजाले । तेज व्याले आप्पाले । आप्पा व्याला पृथ्वीले । ऐसे पंचतत्वे निर्मिले । मग चरांचर झाले. अश्या प्रकारे आकाश हा सर्वत्राचा पिता झाला. देहवर्णनाची ओवी चे चरणे यातुन अधिक व्यावे.

- **चंद्र-सुर्य दोन्ही कार । निभावले याहीनं ।**

या अजाताच्या पुरवा व्वारे चंद्र-सुर्य ची जोडी निर्माण झाली. या चंद्र-सुर्याने रात्र-दिन जन्मा घातले. हे चंद्र-सुर्य अप्रत्यक्ष्यरित्या अन्न निर्मितीस साहयं होवु लागलेत. सुर्य प्राणस्वरूप शक्ती म्हणजेच प्राण जागी करणा-या चेतना-प्रकाश ला आपल्या १२ कला व्वारे साहय करू लागला तर चंद्र रयीरूप जडान्न निर्मितीस आपल्या १६ कलाव्वारे देहीस साहय होवु लागला. अश्या रितीने सुर्य हा प्राणस्वरूप झाला तर चंद्र हा अन्नस्वरूपी होवुन आपआपले कार अजाताच्या पुरवा व्वारे निभावत आहेत. या चंद्र-सुर्याच्या कार मध्ये सुर्य हा प्राण धारण करून देही प्रकाशीत ठेवतो. तो वैश्वावर अर्णी रुपात देहीत उगवतो. आपल्या वारा कला व्वारे देहीत प्रकाशतो. अन्नासंग समागम करून अन्नाला पचवत पचवत विर्य-विज उत्पत्तीस कारण होतो. असो.

- **अन्न-अर्ण, दोन्ही कार । निभवले याहीनं ॥**

अन्न-अर्ण ची मिथुन जोडी निर्माण झाली. अन्ना मुळे प्राण जीवाच्या ठाई राहु लागला. अर्ण हा अन्नसह समागम करत अन्न चा पचवु लागला. अर्ण व्वारे अन्नाला पचवत पचवत नेत अन्नाचे सुक्ष्मःत्तर सुक्ष्म कणांच्या सुक्ष्म रसाने विर्य विज निर्माण झालेत. विर्य-विज च्या समागमाने चौ-यांशी

लक्ष्य योनी निर्माण झाल्यात. चौखाणी निर्माण झाल्यात. ऐसा हा अन्न-अर्घ्न चा कार तो अजात धनी यवगान यवग निभावत आहेत. या जन्मी या देही सुधळा त्या अजाताच्या चैतन्य पुरवा सह अनेक पुरवठा व्वारेच अन्न-अर्घ्न चा कार निभावत निभावला गेला आहे. निभावत आहे. म्हणुनच तुम्ही हे ज्ञान घेत आहेत. या अजाताच्या पुरवा व्वारे.तुमच्या सर्व किया कर्म इत्यादी सर्व घडले आहे.

अश्याप्रकारे आकाश-धरणी, पाणी-पोवन, अन्न-अर्घ्न, या सहा नरांचा कार निभावत या सहानर साच्यात चैतन्य चा पुरवा/पुरवठा ओतुन त्यांने सृष्टि रंचना केली. सहानरांच्या निर्गुण साच्याव्वारे देही साकार केल्यात. देही निर्माण करून या देहीचे ३६ प्रकारचे कार सह चौखाणीतील देहीच्या खाण्या-पिण्याची व्यवस्था करण्यासाठी अन्न आहार ची शृंखला रंचुन खाणे कार निभावला. पृथ्वीचे नवखंडाचे नवही कार या अजाताने आपला पुरवा देवुन तो नवखंड देहीत आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन आत्माराम वनुन या देहीला चैतन्य प्राण सह ईतर सर्व चा पुरवा/पुरवठा करत आहे. त्या अजात अहिन च्या पुरवा मुळेच तुम्ही हे अहिनाघरचे व्यान घेत आहे. देहीचे सर्वे कार निभावले आहेत. निभावत आहे. असो.

॥ नउ खंडाचे, नउही कार । निभवत आला ।

चौ-यांशीची विगार नाही । चुकली कोणाला/जोग्याला

॥ आलेसं जोगी, वसले रोगी । संसार खोयला/संसार गमावला ।

पृथ्वीचा, कार याहीच्या । हाती नाही आला ।

चतुर्पंतीचा, कार याहीच्या । हाती नाही आला ॥

- नवखंडाचे नवही कार यवगान यवगापासुन अहिन निभावत आलेला आहे. परंतु या तिरगुणी देहीने आपल्या अहिनास त्याच्या अहिनाघरचे व्यान प्राप्त करून देण्यास धडपड केलेली नाही. आत्मज्ञान घेवुन मोक्षपदप्राप्तीकरीता प्रयत्न केलेत नाही. मोक्षपदास नेले नाही. तिरगुणी मायेच्या तिरगुणी चिखलात फसले आणी आपल्या अहिनाला चौ-यांशीत फिरवत ठेवलेत. या चौ-यांशीची विगार नाही चुकली कोण्या तिरगुणी जनाला ! नाही चुकली कोण्या तिरगुणी जोग्याला !

- हे जोगी तर दुनियेस त्रासुन दुनियाचा त्याग करून संसार गमावुन अंगावर भर्स्म लावुन जोग घेतात. रानोवनात भटकतात. तनाचा लाकुड करतात. व्यान कमावतात. परंतु आत्मज्ञाना वाचुन सर्व तत्वज्ञान सर्वत्र सुने राहते. आत्मज्ञान शोधाऱ्या शिवाय नाही तत्व व्यान ! याची जाण त्यांना नसते. त्याचमुळे ते आपल्या अर्धवट ज्ञानाव्वारे भेद-भेद निर्माण करत पंथा पथाचे गट पाडतात. माझे माझे मोठे म्हणतात. आत्मज्ञानी जाणते ची गाही मानत नाही. आणी आपलेच तिरगुणी तत्व व्यान वाढवण्याकरीता भगवे कपडे अंगावर चढवुन साधुची वेशभूषा धारण करतात. षटविकार, षटउर्मि, आशा मनशा कल्पना, ईच्छा तृप्ति वासना इत्यादी सहा धुतले नाही, तरी अपन वन गये साधु ?

संधी साधु बनुन जिकडे तिरगुणांचे पाणी वाहत आहे तिकडे वाहत जातो. षटविकारांना संग घेवुन तिर्थयात्रा करत करत जेथे धन व कामिना नजर येते, तेथे त्याची नजर खिळते. जोग मागत पेव भरतो. जोग कमाईने धन-कामिनी ला लुभावत धन-कामिना वर डल्ला मारत मारत सर्व आयुष्य गमावतो. परंतु निरंजन आत्मज्ञानावाचुन त्यांच्या हाती या देहधरणीचा कार काही येत नाही. निरंजन आत्मज्ञानावाचुन त्याचे सर्व तत्वज्ञान सुने पडते. सुनी झाली देह धरणी त्याची निरंजनावाचुन !

त्यागी सर्वत्राचा त्याग करतात परंतु मठ बांधुन राहतात. संधी साधु जोगी ची वेशभुषा धारण करून मानसन्मानाची ईच्छा वाळगतात. गुरुलक्षपदाची ईच्छा वाळगतात. गुरुलक्षदक्षिणेची लालच वाळगतात. शिष्याचा मोह ठेवतात. शिष्य मिळवण्यासाठी वनवन भटकतात. कर्मफलाची आसक्ती राखतात.

ज्यांच्या मनात या ईच्छा वासना मोह लालच आहेत त्यांनी संसाराचा त्याग केला, जोग घेतला, सन्याशी झाला असे कसे म्हणावे ? षडविकाराने भरलेल्या स्वार्थी देहीत दया शांती क्षमा विवेक भक्ती व्यान इत्यादी चा प्रवेश कैसा होईन ? हरीहर यांनासुधा प्रपंच व काम कोंधाने सोडले नाही, तेथे संधी साधु सन्याशी जोगी मानवाचा पाडाव काय ? संसार व अस्तुरी सोडुन जोग घेतल्याने जोगी उद्धारले असते, तर नपुसंक जन्मता का उद्धारले नसते ? अस्तुरी व संसाराचा त्याग करून वेडेपिसे होवुन रानावनात भटकंती करणा-यांच्या कपाळी अन्न कोठचे ? अन्नासाठी त्यांना शेवटी अस्तुरीकडे जोगवा ची भिक्षा मागावी लागते. एकांताने मुक्ती जर मिळाली असती तर विळात राहणा-या सर्व सर्प उंदिर यानां काहीही न करता मुक्ती मिळाली असती ? भर्म लावल्याने मुक्ती मिळाली असती तर गाढवाला सुधा मुक्ती मिळाली असती ? ज्याचा स्वभावातच घेणे आहे, तो देणं देणार कैसे ? असे जे वर्तन करतात ते नर कच्चे आहेत. वो नर कच्चा रे कच्चा ! हुवा गुरुका वच्चा !

अंति तो नर कच्चा रे कच्चा राहतो. निरंजन आत्मज्ञान अभावी तो नर मोक्षपदास न जाता, तो कच्चा नर माया दृष्ट वासना धरून ईच्छेच्या संग अंती वासनेच्या मागे जातो. कपटी माया कपट करून त्याला खोल खड्डयात लोटते. जशी त्याची वासना तैशी त्याची होते गती ! यमाचे द्युत येवुन त्याला म्हणतात की : खुप झाले हे तुमचे थोंतांड पसरवुन भोग भोगणे या जगात ! आता चला यमपुरीला भोग भोगण्याकरीता !

यमपुरीतुन वाहेर निघाल्यानंतर परमात्याचे द्युत त्यांना विचारतात की : वहु खाणे-पिणे व मानसन्मानाची तुमची वासना आहे, तर एखाद्या करोडपतीच्या घरी कुत्रा/मांजराचा जन्म देवु काय ? कुत्रा/मांजर/वकरी च्या योनीत तुम्हास प्रवेश करवुन देवु काय ? तिथे वहु मान सन्मान खायला प्यायला मिळत तुमची खाण्या-पिण्याची मानसन्मानाची ईच्छा व्वारे तुमची वासनापुर्ति होवु शकते. ऐसे फिरून चौं-यांशी फेरे ! नरक प्राप्ती याहीच्या नशिवी ! या जीवांची होईन दशा, गुंडाळन मन ! मग याहीला कोण सोडवणार ? देव पदावर जावुन ! नाही उद्धारले हे लोभी स्वार्थी संधी साधु जोगी मुनी योगी सन्याशी ! अश्या संधी साधु जोगी मुनी योगी सन्याशी च्या आंगी षटविकार उर्मि.. ईत्यादी चा रोग आहे. हे विकारांचे रोग घेवुन बसलेल्या या सर्व विकारी रोगीना तुम्ही खरा योगी म्हणता ? देवा ! सर्वत्रास सद्बुद्धिद दयाहो देवा आता !

॥ अहिनां मागुन, आले जोगी । यवर्णी म्हणता ।

मौसं कार, या अहिनाशी । जरा नाही वट्टा ।

मौक्षं कार, या अहिनाला । तुम्हास का वट्टा ? ॥ ०९ ॥

जपी तपी सन्याशी योगी मुनी जोगी अनेक वसले नेमी । परंतु ते सर्व अंतःमुख न झाल्यामुळे, त्यांनी देहीच्या आत न पाहील्यामुळे चौथ्या तुर्या अवरस्थेत असलेले चौथ्या चतुर्पंतीचे निरंजन आत्मज्ञान झाले नाही. या निरंजन आत्मज्ञानावाचुन त्यांना नाही सापडला निरंजन धनी । काही साध्य झाले नाही. सार्थक काही नाही झाले. सर्व केले ते वाया गेले. कारण की : अहिन आत्म्यास जागवुन त्याला मोक्ष प्राप्त करून देणारा मोक्ष कार त्यांच्या हाती नाही आला. अहिन आत्म्यास मोक्ष प्राप्त करून देणा-या चारही वाचेतुन

निघणा-या मौस वाणी चा चतुर्पंती हरी नामाचा कार, हा अहिन परमात्मा कृष्ण अवधुताचा आहे. निश्कलंकी कृष्ण मुखचा आहे. निश्कलंकीच्या या मौस कार ला जरा सुध्दा कोठेही कलंक/वट्टा नाही. निश्कलंकी लभेद परमात्मा प्रमाणेच हा चतुर्पंती हरी नामाचा मौस कार निश्कलंकी लभेद प्रकाशमान आहे.

॥ कृष्ण-मुनी, योगी-जोगी । मुळ यवगी कोण ?

सिदाई वाचा, गर्जे शकुन । याहीचं तिरभवनं ॥ १० ॥

॥ तिरं भवनाचा, मालक धनी । तो अहिन अजात ।

जाती-जातीला, दुसरे नेमाल तर । वहु होईन घात ॥

कृष्ण मुनी योगी जोगी जन हो ! जेव्हा कुठच नव्हत काही तेव्हा त्या मुळयवगी आधी कोण होते ? मुळयवगाचा देव कोण ? याकरीता खंड०९/०९/गण०९-आदीपुरुष आदीगण याचे व्यान घ्यावे. तुम्हास व्यान येईन की : पुर्विपासुन तुम्ही सोहंम् रूपी होते. त्या मुळयवगाच्या परमात्म्याच्या आंगचे गडी बनुन धनी महाराजा संग होते. तुम्ही प्रथम अव्यक्त सोहंम् असे परमात्म्याचे तेजोगुणी अंश होते. परमात्म्याच्या मो-ह सृष्टी रंचावी या ईच्छेकारण तुम्ही सृष्टीत उडी घेवुन देह धरून व्यक्त झालेत. आणी आता या देहीव्वारे पंचमुखी बोलत आपल्या धन्यालाच विसरलेत ? आपल्या धन्याला वेईमान होवुन सत्तेसाठी तिरगुणांचे राजे यांच्या चाकरीला लागलेत ?

आपल्या मुळ यवगाच्या मुळघरच्या धन्याला जे नाही झाले वेईमान त्या ईमानदार सरळसाध्या सिदाईच्या मार्गाने चालणा-या सच्च्या जनांला धन्याने हाती धरून त्यांचे देहीच्या तिरभवनाचा मालक अहिन अजात धनी त्या सच्च्या देहीव्वारे शकुन गर्जत आहेत. त्या सच्च्या देहीला सिदाई वाचा देवुन जेजे ते वोले तेते त्यांच्या बोलावर उभे राहुन साध्य करत आहे.

पिंडी या ब्रह्मांडीचा तिरभवनाचा मालक हा अजात अहिन आहे. ज्याला जन्म-मरण नाही त्याला जात कशी चिकटवणार ? तुमच्या देहीचा अहिन अजात आत्मा व ब्रह्मांडाचा अहिन अजात परमात्मा यानां जन्म-मृत्यु नसल्यामुळे जात चिकटून नाही. ते कोण्याही जातीचे नाहीत. ते अहिन अजात आहेत. त्यां अहीन अजात ला तुम्ही आता कोणती जात चिकटवणार ? प्रतेक जातीत तो एकच अहीन अजात उभा आहे. ज्याप्रमाणे नारीचा भ्रतार ज्या जातीचा असेल ती जात त्या नारी ला चिकटते, त्याप्रमाणे देहीचा भ्रतार हा अहिन अजात जातीचा आत्मपुरुष असल्यामुळे देहीला सुध्दा तिच्या भ्रताराची जात अहिन अजात चिकटून या देही अहिन अजात जातीच्या झाल्या आहेत. म्हणुनच सर्व देही एकाच जातीचे म्हणजे अहिन अजात आहेत. या रक्तमासाच्या देहीमध्ये तो एकच हंस आत्मा उंच आहे बाकी सर्व देही समसमान आहे. कोणीही उच्च नाही. कोणीही निच नाही. तरी तुम्ही उच्च निच करत जाती जाती नेमता ? शिव-शिव करत अहिनाला दुर दुर नेमाता ? माझी जात उच्च तुमची जात कनिष्ठ म्हणुन हिनवतात ?

ऐसे जाती जाती नेमत असाल तर तो अहिन अजात धनी तुम्हा पाशी येणार नाही. अहिनाचा मोक्ष कार तुम्हास प्राप्त होणार नाही. तुम्ही अंती जाती जाती करत, जाती जाती मध्ये फिरत चौ-यांशी च्या फे-यात फिरणार आहात. ऐसे तुम्ही जर शिव-शिव करत अहिनाला दुर दुर म्हणत जाती-जाती ला दुसरे दुसरे नेमाल, तर तुमच्या अहिन आत्म्याचा मोक्ष कार तुमच्या हाती न आल्यामुळे तुमचा वहु होईन घात ! हे निश्चित जाणा ! कारण की :

॥ अवघ्यां जाती, एकच आहे । अहिन अजात ।

अठरा जाती, फुकट सोवळे । काहो चोखतं ? ॥

अवघ्या जाती च्या देही मध्ये तो अहिन अजात धनी आपला तेजोग्रुणी अंश अवतार घेवुन उभा आहे. अवघ्या देहीचा धनी अवतार अहिन अजात असल्यामुळे अवघ्या देही या अहिन अजात जातीच्या आहेत. तरी सुध्दा तुम्ही तुमच्या स्वार्थाकरीता देही-देही च्या अठरा जाती ठरवुन फुकट ओवळे सोवळे शिव-शिव करत देही-देही मध्ये भेद निर्माण करत आहात ? आपआपल्या जातीचे गुण चोखत वसले आहात ? हे शोभते का ज्ञानीजन पंडितांला ? कोणीतरी सांगा हो आम्हाला ! काहो तुमची दृष्टी देहीवर खिळल्या गोली ? कोण तुमची दृष्टी देहीच्या आत नेण्यास रोकत आहे ? कोणीतरी विचार करा हो आता ! विचाराअंती तुमच्या ध्यानात येईन की :

॥ आधी नव्हत्या जाती पाती । पहा त्या मुळात ।

तेव्हा एकच वर्ण होता । अहिन अजात ॥ खंड०२/१४

या अहिन अजाताची सर्वत्र समसमान व्यवस्था होती । जनलोक अहिन अजाताच्या ध्यानी लागले होते. खंड०१/०२/ओवी-०२ निराकार निरंजन चे ‘जनलोक लागले ध्यानी..’ या टुक च्या निरसनातुन अधिक व्यावे.

प्रथम यवऱी तेव्हा तिथे त्या चौध्या गायप असलेल्या चतुर्पंतीचीच महीमा वाढत चालली होती. त्या चौध्या अजाताचीच संपुर्ण पृथ्वा होती. सर्व जनलोक आकाराच्या आत जी धन्याची चैत्यन्य ज्योत आहे, त्या चैत्यन्यज्योती कडे पाहणारे असल्यामुळे तेव्हा विषमता नव्हती. जातीभेद नव्हता. चार वर्ण नव्हते. हिंसा नव्हती. अहीसा होती.

या समसमान व्यवस्थेला छेद देवुन आपली तिरग्रुणी सत्ता स्थापनेकरीता माया ने खेळ मांडला. तिरग्रुणी मायेच्या भांतित येवुन तिरग्रुणी मानवांनी जातियवाद चा जन्मा घातलेत. आपल्या स्वार्थाकरीता अन्जानाला अन्जान ठेवुन त्यांना मायेच्या फाश्यात अडकवुन, मायेच्या बंधनाच्या वेड्या टाकुन पायदळी तुडवत मायेची तिरग्रुणी सत्ता स्थापन केली आहे. सर्व काही तिरग्रुणी माया व तिचे सुतांचा हा मायावी खेळ आहे. या मायेच्या खेळामुळेच तुम्ही मायेत पडलेत. तुमचे मालक भुलले आणी चौ-यांशीत पडले आहात. तुम्ही कोणी या चौ-यांशीची विगार नाही चुकवली. म्हणुनच खंड०२/ओवी-२७ जोहरची ओवी चे चरणे गर्जुन पुस घेत आहे की :

अठरा जाती अठरा न्याती, अठरा लिंग वर्णिता ? अठरा वर्ण ज्याच्या आंग, तो होय कोणता ? मायेत पडले, मालक भुलले, चौ-यांशी यवनं ! चौ-यांशीची विगार नाही, चुकवली कोण ? सर्वत्राच्या आधी आदीपुरुष याहीचं नावं । तिरलोकया मध्ये वेळ, याहीचं न्यात ओळखावं ।

॥ चोखं-चोख, अमृत पान । मौसाची मुसं ।

या अहीनाला, काहो विटले । कशी तुमची रीतं ॥ १३ ॥

॥ चोखं-चोख, अमृत पान । मौसाची मुसं ।

अहीन नामाचा, हरी निव्हाळा । तो आहे कोठं ?

॥ कोठं-कोठ, रक्त-मासाची । अहीनं आहे एक ।

येण्या-जाण्याची, एकच वाट । कुठ नाही खोठं ॥

॥ अजांताचा, अहिन जुम्मा । हा आहे थोर ।

ऋषी-मुनी, गुरु-पुत्र । तुम्ही वहु राहले दुरं ॥ १४ ॥

तिरग्रुणी मायेचे रक्त मासाचे मुंस रूपी गुरु व्वारे दिलेले मायेच्या तिरग्रुणी व्यानाचे दुर्घापान हे अमृतपानाप्रमाणे तुम्ही चोखत आहे. जसे जसे तुमची ईच्छा होत आहे तसे तसे तुम्ही तिरग्रुणी मायेचे मायावी दुर्घापानालाच अमृतपान समजुन चोख चोख चोखत आहात. आणी दुस-यासही मायेचे

दुर्घटपान करण्यास उत्तेजन देत आहात ? व्रंथ-पुराणातुन वाचुन, अनुभवाविना चोखुन चोखुन कोरडे बोलत त्याना तिरगुणी मायेचे दुर्घटपान करण्यास उत्तेजना देत आहात. परंतु तुमच्या देहीच्या आत जो अहिन अजात निरंजन धनी आहे त्याला काहो पडीत टाकत आहात ?

ज्या धन्याच्या भरवश्यावर तुमची देही उभी आहे त्या हंसाला चौध्या शुद्ध सत्त्व चे भोजन कधी देणार ? तुमच्या तिरगुणी मायेच्या आसारातुन चौध्या शुद्ध सत्त्वचे सार कधी त्यास प्राशन करू देणार ? या अहिनाला काहो विटले ? अहिन अजाताचा पुर्ण अवतार कृष्णा च्या मुखच्या चारही वाणीतुन निघणा-या हि-याप्रमाणे चकाकी असलेल्या चतुर्पंता अर्थर्वन् वेदाचा कोठे गेला आहे तुमचा जिव्हाळा ? त्याला काहो दुर करता ? अहिनाघरचा अहिन नामाचा हिरं जिव्हाळा तो आहे कोठं ?

चार न चार देहीचा या आत्म्यावर कोट असलेल्या या रक्त मासाच्या सर्व नरदेहीत तो अहिन अजात परमात्मा चा तेजोगुणी अंश एकच आहे. हे त्रिकाल सत्य आहे की या अहिन अजात आत्म्याव्दारेच अहिन अजात परमात्म्याकडे जाण्याचा एकच मार्ग आहे. यात यत्किंचितही कोठेही खोट नाही आहे. या एकच मार्गावरून मार्गकर्मण करण्यासाठी निरंजन आत्मज्ञानी होणे अत्यंत आवश्यक आहे. अनुभवी होणे अत्यंत आवश्यक आहे. त्याचकरीता चतुर्पंता अर्थर्वन् वेद कृष्णाने तुम्हा मानवांच्या हाती दिला आहे. आणी तुम्ही या अहिनाचा अनुभव देणारा चतुर्पंती मार्ग सोडुन मायेच्या विविध रंगी तिरगुणी मार्गावर वाटचाल करत आहेत ? त्रिकुटात रमत आहात ?

अहिन अजात परमात्म्याने तिरलोक्यात उभा राहुन तिरलोक्यात चैतन्य प्राण ओतण्याचा, देणं देण्याचा जुम्मा घेतला आहे. सहा नरांचा कार सह चारही वाचेतुन निघणा-या चतुर्पंती हरीनामाचा कार, मोक्षाचा कार, प्रकृतिचा कार इत्यादी क्षेत्रांचा ३६ कार सह या क्षेत्राला लागणा-या भोजन चा खाणे कार निभावण्याचा या अहिन अजाताने जुम्मा घेतला आहे. या जुम्माखातर

- अजात अहीन परमात्मा हा आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन देहीत आत्माराम वनुन उभा झाला आहे.
- अहिन अजातानेच आपल्या पुरवाव्दारे ही देही उभी करून ठेवण्याचा जुम्मा घेतला आहे.
- या जुम्माखातर या अहिन अजाताच्या पुर्ण अवतार ने चतुर्पंता अर्थर्वन् वेद तुम्हा हाती दिला आहे. त्याचमुळे हा आत्मा तिरगुणाच्या पलीकडचे शुद्ध सत्त्वच प्राशन करत आहे. सत्य स्तिव्याकारत आहे. आपल्या मुळच्या घरी म्हणजेच परमात्म्याकडे जाण्यासाठी याची धडपड चालली आहे.
- तुम्हास निश्कलंकी बनवण्यास साहय करत निश्कलंकी बनवुन चौध्या भैसाच्या यवगाच्या मांडणीत सामील करून घेण्याचा जुम्मा घेतला आहे.याचा हा जुम्मा वढु आहे थोर !

परंतु तुम्ही तिरगुणांत लोळत असल्यामुळे या निरंजन अहिन अजाताच्या चतुर्पंता हरीनामाचा जिव्हाळा वाळगत नाही आहे. तिरगुणी मायेच्या वंधनात तुम्ही झिडकारले नसल्यामुळे, तुमची देही त्याला त्याचे शुद्ध सत्त्व चे भोजन देत नाही आहे. तुमच्या आत्म्याला प्रकाशीत करण्यासाठी जे साहय लागते ते साहयं त्या आत्म्याला देत नाही आहे. त्याच्यावर आलेल्या देहीच्या विकारांची काजळी दुर करत नाही आहेत. त्याला निश्कलंकी बनवण्यास काहीही तुमचा जिव्हाळा नाही. त्याचमुळे तिरगुणात लोळणारे ऋषि मुनी गुरु शुद्ध पुत्र हे अहिन अजाताच्या थोर जुम्म्यापासुन वढु राहीले आहेत दुर ! कशी तुमची रित ?

॥ दुरदुर रे, दुरं मुद्दला । अहिन नाही तुया जुम्यात/हुकमात ।
सहा दर्शन, जोग मोडन । मग तुम्ही, राहान कोणात? ॥१७॥

हे तिरगुणी मायेत भुललेले जनलोक तिरगुणी मायेचे मायावी ज्ञानाव्दारे तिरलोकयातील तिरगुणी अवतारांचे पुंजन, कर्मकांड, वत-वैकल्प हे या निरंजनाला विसर्जन त्याला दुर ठेवुन करत आहे. ऐश्या या तिरगुणी कर्म कांडाच्या ज्ञानात डुबल्यामुळे त्यांना तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेला निरंजन अहिन अजात प्राप्त न होता, त्यांच्या कङ्गुन ना पाप घडत आहे. ना पुण्य घडत आहे ! ना नफा घडत आहे. ना तोटा घडत आहे ! अंती ते मुद्दलातच राहत आहेत. या मुद्दलामुळेच मिर्तलोकी चौ-यांशीची विगार उभी झाली आहे. चौ-यांशी भोग नशिवी आलेले आहेत.

या मुद्दलात राहणा-या तिरगुणी मायेच्या तिरगुणी कर्मकांडाच्या व्यानाच्या प्याला पाजण्याच्या जुम्मा मध्ये तो अहिन अजात नाही आहे. या तिरगुणी मायेने पाजलेले तिरगुणी व्यान हाती घेवुन तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेला तो अहिन अजात धनी या तिरगुणीच्या हाती कदापी लागणार नाही. हे त्रिकाल सत्य निश्चित जाणा. या तिरगुणांच्या जुम्यात तो धनी कदापी उभा राहत नाही. म्हणुनच चरण गर्जते की : दुर दुर रे तिरगुणी मुद्दला ! हा अहिन अजात नाही तुया तिरगुणी मायेच्या जुम्यात ! जेव्हा तुझे हे तिरगुणी सहा दर्शन, सहा जोग मोडन म्हणजेच जेव्हा हा अहिन अजात आत्मा देहीवाहेर निघुन देहीचे सहा दर्शन सहा जोग चे तिरगुणी व्यान मोडन, तेव्हा तुम्ही तिरगुणी राहान कोणात ? तुम्हा तिरगुणीनी त्या अहिनाच्या हातात तुमच्या देही चा हात न दिल्यामुळे, तुमच्या हातात तो अहिन आला नाही.

तुम्ही चौथ्या अवस्थेत पोहचुन चौथ्या चतुर्पंती निरंजन आत्मज्ञानी चतुर्पंती व्यानी झालेत नाही. आपल्या आत्म्यावर आलेले देहीचे विकार हटवले नाहीत. तुमच्या आत्म गोळ्यात विकार वासना शिरळन वासना धरळन तुमचा आत्मा या तिरगुणी मायेच्या ज्ञानामुळे चौ-यांशीच्या फे-यात फिरणार आता ! कर्मकांड, साधन-पुंजन, वत-वैकल्प, दोहित कथा, स्वःस्तुतिगाण, स्वतःचेच पोटपुंजन, मानसन्मान सत्कार, स्वःसत्ता गाजवणा-या तिरगुणी माया व तिच्या सुतांच्या मायावी व्यानाव्दारे ! केवढी ही अधोगति ? आत्मा अज्ञानी अज्ञानी ! कधी होईन हा आत्मज्ञानी ?

॥ अजाताला, पर लावता । पर जाती झाले ।
परात योगी, पलटुन/परतुन आले । पहा हिशोवाले ॥
॥ बम्हा विष्णु, शंकर चैत्यन्यानं । वाजार भरवला ।
अवतार निर्गुण, निर्विकारानं । बहु गोळ गिळला ॥
॥ अवतारानं, गोळ गिळला । पहा याही हिशोवात ।
अहिन नामाचा, हिरं जिव्हाळा । ठेवला जागरूक्त ॥
॥ अहीन राजा, चवध्या खुम्मी । करन निसपुस ।
तिरकुटाचा/चैत्यन्याचा, वाजार भरला । बहु झाला नाश ॥२७॥
॥ तिरकुटाचा/चैत्यन्याचा, हिशोव/वाजार नाही । झाला अजुनं ।
चौथ्या खुम्मी, भैस राजा । हिशोव घेईन ॥ २२ ॥

अजात अहिन हा पुर्विपासुन एकच आहे. परंतु तुम्ही तिरगुणीनी तुमच्या मायेच्या कल्पनेचे पंख पसरवुन तुमच्या स्वार्थी मताप्रमाणे त्या अजात अहिनाला वेगवेगळ्या जाती चिकटवुन वेगवेगळ्या जाती पाडल्यात. उच्च-निच भेद पाडला. जाती जातीचा तिरगुणी देव तयार केलेत. तिन गुण आणी त्या तिनगुणांचे तिन राजे यांचे तिरगुणी अवतार यांच्या तिरगुणी व्यानाचा वाजार भरला. तिरगुणांचे प्याले जनसामान्याला पाजुन त्यांची फसवणुक केलीत. शुद्ध सत्व अजात अहिनाला पडीत पाडुन तिरलोकयातील तिरगुणी अवतार

यांच्या मागे लावुन चौ-यांशीत पाडलेत. आणी त्यांच्या पासुन परात्पर योगी यांना परतुन गोला. परंतु या अजात अहिन निर्विकार कृष्ण अवताराने शुद्ध निर्गुण गोळे गिळंकृत करत त्यांना आपल्या पायी जागा देवुन मोक्षपद दिले आहे. देत आहे. देत राहणार आहे. या सिदाईच्या मार्गाने चालणा-या शुद्ध निर्गुण आत्म्यांला चतुर्पंती अथर्वन् वेदाच्या गादीवर वसवुन चतुर्पंती अथर्वन् वेदाची सिदाई फौज तयार केली आहे. करत आहे. करत राहणार आहे. यांची ही सिदाईची फौज यवग काविज करून सत्यवग आणण्यासाठी आगोकुच करत आहे. ऐशी यवगी मांडणा या भैसाची । याची खवर नाही कोणाशी ।

कलयवगाच्या संधिकाळात अवतरलेल्या पुर्णावितार कृष्णाने अहिन नामाचा हि-याप्रमाणे चकाकी असलेला जिव्हाळा चतुर्पंती कृष्ण अवधुत भक्तजनांमध्ये जागृत ठेवला आहे. चैतन्या मायेने जो तिरगुणांचा वाजार अजुनही भरला आहे, तो वाजार हळुहळु मोडण्याचा प्रारंभ पुर्णावितार कृष्णाजीने या अहीन नाम च्या हिरं जिव्हाळाव्वारे केला असुन तो वाजार चौथ्या खुम्मी तोच भैसराजा कल्की अवतार रूपात मो-हं येवुन आपल्या कृष्ण अवधुत सिदाईच्या सेनेला संग घेवुन संपुर्णतः मोडणार आहे. सर्वत्र निसपुस करत कलीचं ठिकाण उडवुन सत्यवग स्थापणार आहे. म्हणुनच खंड०९/०२/शक्ती ओवी०९ मध्ये या चैतन्या शक्तीला त्याने सांगी केली आहे की : “जेव्हा चौथा शिकका चा कलीमध्ये होईन, तेव्हा तुला त्याचे बोधपण येईन ! हा चौथ्या खुम्मीचा चौथा भैसराजा उडवन या कलीचं ठिकाण ! तोपर्यंत तु आपला हिशोब पहा !“ या सांगीप्रमाणे तो चौथा भैसराजा या स्वार्थी तिरगुणीचा हिशोब घेत तिरगुणी चैतन्याचा तिरगुणी वाजार मोडणार आहे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

॥ ओवी नं. १४ ॥

॥ जळगाव दांडची जुनी ओवी ॥

॥ आदीस्थिती वर्णन करतो ॥

- ॥ आदी स्थिती, वर्णन करतो । घ्या तुम्ही ऐकुन ।
आदी नव्हत्या, जाती-पाती । नव्हते चारही वर्ण ॥
 - ॥ आदी नव्हत्या, जाती-न्याती । पहा हो मुळातं ।
तेव्हा एकच, वर्ण होता । अहिन अजातं ॥
 - ॥ अहीन माता अहीन पिता । अहीनाची खाणं ।
जोगा मध्ये जावुन पुर्विं । काय केले त्याहीनं ॥
 - ॥ अजाताला, पर लावता । पर जाती झाल्या ।
परात योगी, पलटुन गेला । भंग, आला पृथ्वीला ॥
 - ॥ एका पासुन, अनेक झाले । पडली भुलवनं ।
तिरभवनाचा, खेळ राया । नाही पाहीला कोणं ॥
 - ॥ एका पासुन, अनेक झाले । तिर तिरगुणी, झाला खेळ ।
तिरगुणीच्या खेळाची, तसनस होईन । पाहजा पुढं/मो-हं ॥
 - ॥ अजाता पासुन अवघे झाले । तिरगुणी झाला खेळं ।
तीर गुणी खेळांनं बहु । झाला नाशं ॥
 - ॥ नासले यवग, नासले योगी । नासले यवगाचे राज ।
दहाही कार, पृथ्वी मध्ये । उभे, अहिनं महाराज ॥
 - ॥ धुम्म धम्मकार, वाजन टाळी । आदी पुरुषाची ।
उभा राहन, हिशोब घेईन । पहा या यवगी ॥
- भजने:- ॥ धनी येईन, यवगाचा । हिशोब घेईन, देव लहान्या-मोठयांचा ॥
॥ हिशोब देता, होईन घाण । तेव्हा याहीला, होईन हो मालुम ॥
- ॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥